

PRO BOHOLTȚ

Ediția a II-a

Catalog cu lucrările de pictură realizate în timpul taberei de creație de la Boholtț, Făgăraș.

Lucrarea de pe copertă: Raul POPA, *Omagiu*.

Privind înapoi în timp, îmi pare aproape de necrezut că „încercarea din anul 2012, organizarea unei tabere de pictură și sculptură în Boholțu-mi natal, încercare părăndu-mi-se atunci ocomplicată „nebunie”, a trecut, ba mai mult, a tras după ea, cu voia sau ne voia subsemnatului și pe surata-i ediție a II-a, lucrărilor careia îi este dedicat acest album. Ba mai mult, acum când scriu aceste rânduri, mă grăbesc să pregătesc scenariul viitoarei lor surori, cea de a III-a ediție a taberei „PRO BOHOLTȚ”.

Cu ajutorul Celui fără de început o să treacă și aceea și sperăm și multe altele viitoare, căci acum încercarea a devenit obicei pentru cel care a îndrăznit să viseze la o astfel de întreprindere și o datorie pentru sine și pentru ai săi, pentru toți „ai Priotesii” care-i vor urma.

Și aceasta nu pentru alții, sau nu mai întâi pentru alții, ci pentru noi înșine, pentru șirul pe care-l doresc nesfârșit până la sfârșitul veacurilor, al cetei care-și are rădăcinile în pământul Boholțului, al fiecărui membru al ei care nu poate via și învia decât „în rândul cetei sale”⁽¹⁾.

Dar pentru ca să nu ne pierdem de „ceată” trebuie să cunoaștem și să păstrăm în minte și în suflet cele ce-i sunt ale ei și ale noastre înșine, chiar dacă adesea în lupta noastră cu vremea și cu vremurile le uităm, conștient sau nu, undeva în cufărul cu vechituri dragi ale memoriei, dragi dar și sâcâitoare conștiinței noastre care uneori de durerea dorului lor ar vrea să le uite cu totul.

Pentru neuitare și pentru a ne putea păstra rădăcinile „adânc înfipte” în ogorul „satului ardelean al tradiției, statorniciei și speranței”⁽²⁾, indiferent până unde am trage de ele pe frumosul boț de lut care-i Terra, încercăm cu talentul, cu efortul și cu dragostea artiștilor care răspund chemării noastre să-i păstrăm în imagini pentru viitor chipul frumos de astăzi, chiar dacă pe undeva în oamenii și locurile lui pare îmbătrânit. Îmbătrânit dar nu bătrân, căci în ciuda celor în curând șapte secole de viețuire știută, trecute cu bucurii și necazuri, în pace sau în urgie, amenințat de hoarde mai vechi, sau de dusele pe pustie buldozere mai noi, satul Boholț există și merge mai departe.

Merge mai departe un sat de la marginea Țării Oltului, din dreapta râului ce dă numele acestei „țări”, sat „de pe Ardeal” cum numesc „oltenii” dintre Olt și Munții Făgăraș vâlrutul deal și vale pământ românesc de la nord de Olt.

Boholțul merge mai departe ascuns între dealurile și văile „spațiului mioritic” încă dinainte de anul 1317, an în care este menționat într-un document al preotului sas Herbort, pe când încă se mai numea Făget și Țara Făgărașului se chema Terra Blahorum și visează la timpul în care-și va putea arăta tot mai multor oaspeți comorile-i de suflet, tradițiile și obiceiurile izvorâte din inima, înțelepciunea și cumințenia boholțenilor, precum și minunatele-i plaiuri ondulate cu crestele încununuate cu pâlcuri de pădure, toate făcându-l, cum inspirat l-a numit artistul ieșean Mihai Coțovanu, un „mic Barbizon”.

Rostul taberei de pictură și sculptură „PRO BOHOLTȚ” este acela de a fixa într-o memorie materială imaginea de astăzi a satului Boholț și a boholțenilor, precum și a ceea ce se mai poate vedea încă din plămădirile trecutului său.

Și sunt multe de văzut și admirat în Boholțul care la anul 1900 nu cunoștea analfabetismul, rezultat al respectului boholțenilor pentru cea care le dădea parte, „școala”, existând încă dinainte de anul 1765, an în care dascălea în sat Vasile al Priotesii, primul dascăl al cărui nume este cunoscut, dar cu siguranță precedat de alții, devreme ce la amintitul an școala era citată de mitropolitul unit Atanasie Rednic într-una din conscripțiile sale ca una cu bune rezultate.

O parte din minunile și frumusețile satului Boholț puse pe pânză de dragii noștri prieteni, artiștii participanți la ediția a II-a a taberei „PRO BOHOLTȚ” având ca temă principală portretul mândru și demn al boholțeanului, sunt prezentate în acest album.

Mulțumită lor, artiștilor participanți Marinela Măntescu Isac, Cornelia Victoria Dedu, Teodor Vișan, Gavril Mocenco, Raul Popa, Ion Aurel Gârjoabă și Mihai Coțovanu, precum și artiștilor invitați Alexandra și Tudor Meiloiu, imaginea satului Boholț și a oamenilor lui de astăzi va dăinui, sper, măcar atâta timp cât a trecut de la ieșirea lui din negura vremii.

Și pentru asta le mulțumesc și-i asigur de dragostea și prețuirea boholțenilor și nu în ultimul rând a subsemnatului.

Vasile Joanta (al Priotesii)
Galați, 10 februarie 2014

1 - I Corinteni, 15, 23.

2 - Inv. Aurel Dragus, *Boholt Sat ardelean al tradiției, statorniciei și speranței*, Ed. “Negru Voda”, Fagaras, 2002.

“Peisajele, oamenii, firescul lucrurilor din Boholț sunt surse de inspirație pentru șapte pictori aflați de mai multe zile în acest sat. Aceștia participă la cea de-a doua ediție a taberei de pictură „Pro Boholț”. Sunt de aproape două săptămâni în acest sat și vor mai rămâne până mâine.

„Am găsit aici raiul pe pământ. Sunt atâtea lucruri minunate în satul acesta uitat de lume și de timp, încât ești surprins venind din alte părți unde clocotește modernitatea, să vezi atâta tradițional. Oamenii sunt atât de simpli și chipurile lor cred că ilustrează treaba aceasta, iar eu sper personal să fi reușit să redau pe pânză sentimentul și imaginea unui om neaș român“, a spus Raul Popa, artist plastic din Galați”.

Mihaela Bargaoanu în „Bună ziua Făgăraș” din 5 iulie 2013

„Expoziția-Colecție realizată de domnul Vasile Joantă și invitații săi și prezentă în Galeria de Artă *Gheorghe Petrascu*, este o reușită din punct de vedere artistic și este o bucurie a ochiului pentru orice vizitator. Chiar din punct de vedere optic, expoziția izbuteste să se prezinte ca un sinopsis, un tablou al unui meleag, a unei lumeții – cea boholțeană. Încă de la intrarea în galerie expoziția ne întâmpină calm și relaxat cu imaginile, cu locurile, casele și oamenii între care s-a născut. Doar semnatarii acestor tablouri știu de câtă frumusețe au beneficiat, ce adevăruri și ce frumuseți au născut alte frumuseți. Dar aici, în pictura lor, artiștii împlinesc destinul frumosului până la capăt în artă și operă”.

Lucia Gologan, muzeograf
Muzeul Mixt, Tecuci

„Este o manifestare de ținută, în care putem admira deocamdată doar rodul muncii celor șapte pictori, lucrări în care ei înfățișează priveliști, oameni, monumente istorice și locuri din Țara Făgărașului. Așa cum era și firesc, centrul de interes l-a constituit satul Boholț, localitate despre care monografistul așezării, Aurel Drăguș, scria că este „un sat al tradiției, statorniciei și speranței”.

Corneliu Stoica, Imagini din Țara Făgărașului (Expoziția „Pro Boholț”
În „Popasuri ale Privirii”, Ed. SINTEZE, Galați, 2013

“Am văzut două sate, cu câte două biserici de două legi, din care cea neunită pare să câștige suflete nouă: Calborul și Boholțul. Se recunoaște ușor că ele s-au chemat întâi: Kaltbrunn și Bucholz, Fântâna-Rece și Făgetul. Până nu departe în urmă locuitorii de aici erau sași.... se mai vorbește însă de o biserică calvină ce ar fi stat în amândouă satele (desigur însă pentru români, mânați în staulul calvinismului), de un vlădică român care ar fi locuit odinioară în satul părăsit al românilor. Adevărul este că românii i-au mâncat pe sașii din cele două sate ori i-au silit să treacă în așezările vecine, destul de mari ca să poată lupta”....

„Și această margine ardeleană pare o țară foarte evlavioasă... Unde-ti arunci ochii , pe drumuri, în cimitire, prin câte un pridvor de biserică, vezi crucile, făcute mai ales din lemn....Pe una mai mare și mai veche, la biserica din Boholț, văd tipul desăvârșit al lor: în față zboară cu aripi vinete „Tatăl Savaoft” în triunghiul sfânt; la mijloc, Mântuitorul întinde brațele pironite; jos Maica Precista și Sfântul Ioan Botezătorul țin de mâini pe Satana, negru de drăcie și negru de mânie. Pe laturi, se văd heruvimi, cu capetele în aripi, Sfântul Nicolae bătrânul și Sfântul Vasile, Sfântul Pavel cu sabia și Sfântul Petru cu cheile.”

Nicolae Iorga - Neamul Românesc în Ardeal și Tara Ungurească la 1906

„Prin perdeaua roasă de dinții vremii, originea satului Boholț se învâluie misterioasă în umbrele trecutului, dar cert este că datează înainte de secolul XIII-lea. Prima atestare documentară este din 1317 și constă într-un act dat de preotul sas Herbert pentru strângerea de plăți (documentele Istoriei Românilor, vol. C,b,I, 261).

În anul 1319 presbiterul Herbord, „rector eclesiei de Bochaltz”, efectuează o plată ocazională de încasarea unui impozit papal. Afară de acesta este pomenit și un „Henricus de Bohalt”, în Urkundenbuch zur Geschichte in Siebenburgen, I-326.”

Înv. Aurel Drăguș – BOHOLTȚ Sat ardelean al tradiției, statorniciei și speranței

„Prima atestare scrisă a existenței unei școli în sat este consemnată în „Conscripția episcopului Atanasie Rednic” din 1765, cu învățătorul Vasile al Priotesiei.”

Înv. Aurel Drăguș – BOHOLTȚ Sat ardelean al tradiției, statorniciei și speranței

„Că Boholțul a existat încă dinaintea sosirii sașilor în Ardeal, aduși mai întâi de regele Gheza al II-lea (1141-1162), primind apoi sub Andrei al II-lea prin diploma Andreanum la 1225 importante privilegii, o dovedește inclusiv faptul că denumirea mănăstirii aflată pe teritoriul Boholțului, distrusă din ordinul generalului Bucow în 1761, era cunoscută ca „Mănăstirea din Făget”, după numele românesc al satului, Făget, tradus apoi de noii coloniști „Buchholtz” și românizat „Boholț”.

„La anul 1745 biserica din Boholț avea un exemplar din Cazania lui Varlaam, exemplar aflat în biblioteca personală a patriarhului Justinian, în care la fila 218 v se menționează într-o notă scrisă de mână: „1745 iun(ie) 8 zile. Această carte a bisericii ot Boholți fiindu să de ficiorii popi (Mi)hai că ar hi la ei pe opt florinți au avut judecată cu sătenii cu Boholțeni și neputând jura (ficiorii popii) au rămas cartea slobodă a sătenilor și a bisericii den Boholțu, care lucru fiind înaintea mea dau și eu acest scrisoare a mea pentru credință. Protopop Man Moneaventeanul.”

Din B.O.R. nr. 12 din 1964, p. 384-385

Ion Aurel GÂRJOABĂ

- Născut la 22 februarie 1939 la Cerneți – Mehedinți.
- A absolvit Facultatea de Arte Plastice la Timișoara în anul 1966.
- Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.
- A participat la multe simpozioane și tabere de creație în țară și în străinătate, dintre care menționăm: Colibița (Bistrița Năsăud), Negrești Oaș (Satu Mare), Zimnicea (Teleorman), Domnești (Argeș), Celic Dere (Tulcea), Câmpulung Muscel (Dâmbovița), precum și la Kraguevac (Serbia), la Balcic (Bulgaria), Nevers (Franța).
- A expus la peste treizeci de expoziții de grup și cam tot atâtea expoziții personale în București, Mangalia, Turnu Măgurele, Timișoara, Curtea de Argeș, Târgu Jiu, Drobeta Turnu Severin, Slatina, Câmpulung Muscel, etc.

• Artistul are lucrări în colecții publice și private din România, Belgia, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Olanda, Rusia, Serbia, SUA, Suedia, Bulgaria și altele.

„Ion Aurel Gârjoabă își concentrază atenția asupra nuanțelor deslușite în treceri subtile, în tonuri voalate, obținute în culori de apă, desfășurând cu măiestrie o rafinată gamă de griuri delicate.”

Adina Nanu

Critic și istoric de artă

„Retras la curtea de Argeș, maestrul Gârjoabă, un suflet artistic prin excelență, se simte mereu aproape de natură. Abstracte sau concrete, în culori pastel sau oferind contraste surprinzătoare, picturile lui Ion Aurel Gârjoabă sunt viziuni despre flori, copaci, relief vălurit, natură statică, inpăienjenită parcă, pe alocuri. Criticul Octavian Barbosa scria în revista Arta: Compozițiile, naturile statice și peisajele atestă fiecare în parte o natură luminoasă, care nu se lasă în voia instinctului și a momentului. Expresivitatea sa provine dinauntru ființei și nu trece de fruntariile acesteia.”

Roxana Tonta

Jurnalist

„La artistul Ion Aurel Gârjoabă pictura este o artă a culorilor: cromatica de vis reprezintă realitatea mirabilă prin care sensibilitatea poetică a mânuitorului de penel o pune în mișcare cu mare putere vibrantă și de sugerare. Expoziția personală a domnului Ion Aurel Gârjoabă, în anii de lipsuri și de experimente pe care-i trăim, are putere de oază, ne liniștește și ne dă speranță.”

Augustin Macarie

Scriitor

„Remarcabilă prin finețea observației, prin bogăția soluțiilor plastice folosite, grafica și pictura confirmă – odată cu lucrările expuse de Ion Aurel Gârjoabă – existența unei precise și complexe individualități creatoare.”

Maria Preutu

„Dacă în domeniul peisagisticii și cel al naturii statice plasticianul își vedește cu excelență vocația de desenator, de grafician, lucrările de manieră abstractă relevă o nouă și totuși bănuită fațetă a personalității sale, un original și frenetic stăpânitor al culorii.”

Dragoș Ciobanu

Neîncredere-Fată cu bogaseu

Tânăra cu basma

Curtea dispensarului

Peisaj de curte

Cornelia Victoria DEDU

Născută la 11 septembrie 1942 în București.

- A absolvit cursurile Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” - secția pictură, avându-i profesori pe Alexandru Cumpăta, Călin Alupi, Corneliu Baba, Ion Marsic și Grigore Vasile.
- Este membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România.
- Are lucrări în colecții de stat și particulare, atât în țară cât și în străinătate, în țări ca: Franța, Germania, Austria, Elveția, Polonia, SUA, Canada, Belgia, Turcia, Spania, Italia, Cehia, Slovacia, Japonia, Bulgaria.
- Are o participare numeroasă la tebere și simpozioane de creație organizate în țară ori peste hotare. A realizat peste patruzeci de expoziții personale în orașe importante din țară.

„Prima dată am întâlnit-o pe doamna Cornelia Victoria Dedu în atelier la pictorul Vasile Chindchi prin anii 87. Pe o perioadă bună de timp am urmărit activitatea de artist pictor a domniei sale, un stil statornic cu lucrări ce excelează cu teme legate de lumea peisajului, portretului și naturilor statice. Pictura caracterizată prin accente vii de culoare, materie picturală ce evocă motivul creației, tușe spontane directe, unitate de stil, în spații mici de expunere lucrările domniei sale concentrează atenția. În lucrări cu dimensiuni medii și mici chiar se poate vedea scânteierea sentimentului și a culorii. Am vorbit cu Roxana Păsculescu și ca un porumbel alb am spus: doamna Cornelia Victoria Dedu are șansa să rămână un mare artist în pictura românească. Sper să fie așa și să nu mă înșel.”

Vasile Mureșan Murivale
Pictor

„... Cornelia Victoria Dedu nu așează la întâmplare culorile, nu se străduiește să descrie exact natura ci urmărește vibrația interioară a peisajului, a chipului omenesc, a propriului suflet, semnificația artei ... „Culorile mele doresc să meargă într-o spirală a timpului”.

... Darul ei coloristic transformă fiecare imagine pe care i-o sugerează lumea din jur, într-o sugestivă expresie a unui viguros talent poetic.

În pasta culorii, Cornelia Dedu concentrează forța materiei dar și nervozitatea ei, capacitatea de a face sufletul privitorului să vibreze, să construiască surprinzătoare legături vizuale și sufletești.”

Constantin Vișan
Scriitor

Sânziene

Sânziene la sfat

Mihai COȚOVANU

- Născut la 21 iulie 1967 la Iași.
- Absolvent al Academiei de Arte „George Enescu”, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, specialitatea Pedagogia Artei, promoția 1995, la clasa profesorilor Liviu Goncariuc și Virgil Parghel.
- Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România și membru al Societății Culturale „JUNIMEA”.
- În perioada 1991 – 2010 a adunat un număr de 38 de participări la concursuri de creație organizate în orașele: Bârlad, București, Târgoviște
- A participat la 38 de expoziții concurs și de grup, dintre care cele mai importante:
- Expoziția-concurs “Dominus” București 1991, Muzeul de artă “Târgoviște” 1994 , Salonul de

Toamnă – Muzeul de artă Palatul Culturii Iași 1997, 2002, Concursul internațional de artă Bârlad, Expoziția Sacru și profan, Bârlad 2007, Saloanele Moldovei 2008, Artis, World Trade Center, Iași 2006-2010.

- A realizat 51 de expoziții personale, cele mai importante fiind la: Galeria de artă “Cupola” Iași 1998, 2004, 2005, 2007, 2010, Galeria de artă “N. Tonitza” Iași 2009, Galeria de artă “Artis” București 2005, Galeria de artă “Orizont” București 2006, Galeria de artă “Europe” Brașov 2004, 2005, Muzeul Etnografic Gura Humorului 2006, Muzeul de artă Constanța 2007, Galeria de artă “Frunzetti” Bacău 2007, Galeria de artă “Lascar Vorel” Piatra Neamț, Casa O.N.U. București 2007, Muzeul de artă Vaslui 2007, Muzeul de artă Brașov 2007, Galeria de artă “Sofia” 2009 , Galeria de artă a Municipiului Rădăuți 2003, 2005, Castelul Bruhl, Germania 2008, Sala “Constantin Brâncuși” Palatul Parlamentului București 2009.

- Are lucrări în colecții particulare din România, Franța, Israel, Japonia, S.U.A., Canada, Germania, Italia, Grecia, Austria, Elveția, Belgia și Emiratele Arabe Unite, precum și în colecții publice ca Muzeul de Artă Vaslui, Muzeul de Artă Brașov, Muzeul Etnografic Gura Humorului.

- A participat la mai multe tabere de creație printre care Dobrovăț Iași 2007, Balcic 2008/2010 Hârșă Ploiești 2009/2010, Plopeni Ploiești 2009/2010, Serbia 2011, Sozopol 2011, Boholț 2013.

„DARUL chipului și asemănării, prefăcut în HAR creator... Iată o metamorfoză pe care orice adevărat artist a reușit să o împlinească, cuplând gena unui destin “(în)născut” cu șansa de a fi fost “făcut” prin educație creatoare. Dar, dintre toți aceștia, pot fi numărați pe degete cei care au ales să își menească opera recuperării și păstrării artistice a rădăcinilor de neam. Între cei care, prin vocație și liber arbitru, aparțin acestei aparte categorii de creatori, nu preget să îl numesc acum pe MIHAI COȚOVANU, venit și rămas în lumea picturii românești prin spiritul profund și demn al Moldovei, lăsat ca moștenire urmașilor de către marii ei ctitori, spre a nu-și uita temeiurile și coroana ființării românești în lume.... Aceasta, pentru că numai un popor care își (re)cunoaște adâncurile își poate dărui lumii, fără falsă mândrie, și înălțimile, adică valorile ce îi încununează istoria...”

Prof. Univ. Dr. Traian D. Stănculescu

„Prima impresie la întâlnirea cu lucrările sale este că Ion Andreescu, cel prea devreme plecat printre umbre, l-ar fi trimis pe Mihai Coțovanu să “spună” pe mai departe lumii darul de frumusețe pe care natura ni-l oferă cu minima condiție de a învăța să privim.”

Paula Romanescu

”O atenție specială a fost acordată portretelor. Artistul s-a impus prin capacitatea de a remarca inobservabilul bine tănuit sub pojghița aparenței și izbutește dezbaterăa unor veritabile enigme. ... Mihai Coțovanu se definește ca unul dintre profesioniștii portretului românesc în linia interbelicilor.”

Valentin Ciucă
Critic de artă

„Mihai Coțovanu vine de la Iași, dar a depășit de mult atmosfera provincială a lirismului și poeziei facile. El se impune prin talentul fluviu, personal, original, de o energie tumultuoasă, reușind prin operele sale să înscrie o pagină virtuoasă de frumusețe în arta contemporană.”

Mircea Deac
Critic de artă

Model Goidescu Maria

Ionela

Boholț - Făgăraș

Marinela MĂNTESCU ISAC

- Născută în București în 1954.
- Absolventă în anul 1979 a Institutului de Arte Plastice “Nicolae Grigorescu” din București, secția Pictură, la clasa profesorilor Corneliu Baba și Marius Cilievici.
- Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România și a Asociației Femeilor Creatoare în Artele Plastice din România.
- Lucrări ale artistei figurează în colecții private, atât în România, cât și în străinătate, precum în Canada, Olanda, Republica Cehă, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, Spania, Egipt, Italia, Elveția, Germania, Franța, Marea Britanie, U.S.A., Japonia, Australia, Israel.

- A realizat o numeroase expoziții personale în București, în țară și în străinătate.
- A participat la simpozioane și tabere de creație, precum și la expoziții de grup în țară și străinătate.

„O carieră prodigioasă, începută cu multi ani în urmă, când absolvă Institutul de Belearte Nicolae Grigorescu (1979) în clasa maestrului Corneliu Baba. Opera pictoriței Marinela Măntescu-Isac este intrată în patrimoniul național ca o valoare incontestabilă ce va dăinui peste veacuri”

„Pânzele Marinelei Isac mi se par a fi niște povești spuse la gura sobei într-o noapte fermecată de iarnă. Niște incantații cu sunete învăluitoare, menite să te farmece fără să te adoarmă, pentru că logica lor plastică ține mereu conștiința trează. Culoarea se amestecă și se întrepatrunde cu delicatețe, evitând orice formă de rigiditate, orice contur tăios, orice unghi prea ascuțit. Obiectele, plantele, figurile umane se descompun în fracțiuni insesizabile pentru a se recompune imediat la loc de parcă acum și aici au fost create de fapt.”

„Portretistă surprinzătoare, pictorița preferă să rețină atitudini, și nu trăsături. Personajele ei sunt în mișcare, vin către privitor cu gesturi firești, uneori lascive, alteori dinamice, niciodată agresive. Anatomia se diluează și ea, respectând legile culorii, valorile umbrei și pe cele ale luminii. Ființa umană se supune legilor naturale și universale, devenind o componentă de valoare egală cu vegetalul sau mineralul.”

Adrian Pârvu

“Trecând pragul Galeriei Cercului Militar într-o dimineață rece de iarnă, pentru a vedea expoziția pictoriței Marinela Măntescu, deschisă până în 20 februarie, intri într-o lume aparent familiară, în care segmente ale universului cotidian îți solicită insistent privirea prin amalgamul de realitate și mister.

În culori calde sau în rafinate armonii de albastruri, de griuri ce își dispută spațiul cu albul, peisajele și naturile statice, preponderente în selecție, păstrează o aură de mister fie prin formele ce se topesc în atmosferă, în cazul primelor, fie prin insolita alăturare de obiecte în celelalte. Insolită mai ales pentru privitorul contemporan, care descoperă frumoase piese desuete pe care le-am exclus din viața noastră cotidiană: o râșniță tradițională de cafea, elegante cafetiere cu iz oriental, răsfățându-se într-o atmosferă caldă alături de flori, instrumente muzicale și piese ce constituie, de fapt, colțuri de interior, cum ar fi o oglindă, un ceas, o fereastră.

Epuizând anecdoticul lucrărilor, te întâmpină pictura propriu zisă. O pictură în forță, cu tușe năvalnice de cele mai multe ori, ivind obiectele fără a le desăvârși conturul, dar legându-le între ele și cu atmosfera din jur într-un tur de forță.”

Victoria Anghelescu

“Nu mai puțin evidentă a devenit creșterea progresivă a amplitudinii tușelor, consecință a exteriorizării unui tumult afectiv ajuns frecvent la punctul critic, „nervozitatea” de tip gestualist fiind însă menținută în limitele unui exercițiu retoric mai curând grav-mărturisitor decât furibund-protestatar, ceea ce i-a determinat pe unii comentatori să caute și să găsească un gen proxim adecvat pentru arta Marinelei Măntescu. Așa se face că aceasta a fost asociată cu o varietate a expresionismului fundamentată pe moderație și pe efectul conciliant al nuanțării. Diferența specifică, adică cealaltă componentă obligatorie a oricărui act de definire, este reprezentată de subtila dimensiune lirică omniprezentă în fiecare materializare a ceea ce artista însăși numește „alfabetul propriu”, recte summum-ul experiențelor personale relevante și corolarul tuturor izbânzilor cumulate etapă cu etapă convertit în „semnul maturității pictorului profesionist.”

Corneliu Ostahie

Podoaba miresei

Fată din Boholț

Teodor VIȘAN

- Născut în 31 ianuarie 1943 la Galați.
- Absolvent al Facultății de Arte din cadrul Universității „Dunărea de Jos” din Galați, secția Pictură.
- Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.
- Are lucrări personale în colecții particulare și publice în țară și străinătate.
- Expoziții personale și de grup în România, Anglia (Hastings), Franța (Largentier și La Teil) și Belgia (La Mount Falize-Huy).

„ Pictorul gălățean Teodor Vișan – prezență stenică în pictura românească din ultimele decenii - nu și-a căutat vocația, ci a descoperit-o în ființa sa profundă. Pe acest traseu existențial anii au adunat experiențe umane și artistice diferite configurate în elemente de viziune și de stil menite să contureze o personalitate artistică inconfundabilă, racordată unui tip de expresie singular și autentic. Pictorul și graficianul a făcut din desen o teologie a formei, din culoare un miracol al luminii.

Unii creatori de artă își caută îndelung personalitatea, alții se întâlnesc cu ea în chip firesc și definitiv. Este cazul lui Teodor Vișan, cel care, asumându-și statutul de liber profesionist a trebuit, cu fiecare nou tablou, să convingă pe cineva că desenele sau picturile lui au atributul valorii. Descins parcă din familia cavalerilor danubieni, mitologiile Dunării au devenit și pentru pictor un spațiu privilegiat al imediatului și definitivului. Legendele dunărene, personajele desprinse din literatura lui Panaït Istrati și Fănuș Neagu, nostalgia mării și călătoriilor, universul bălților unde se ascundeau bandiți notorii, configurează un orizont al aventurii, al riscului, conturează profilul unei lumi unde vitalitatea ține de necesara supraviețuire. Raporturile cu natura șlefuesc caractere dârze, neînduplecate prea ușor și identifică un tip uman marcat de dârzenie.

Un astfel de personaj este și Teodor Vișan, cel care exprimă permanent o formă de directitate inechivocă și o claritate prin expresia picturală totdeauna elocventă.”

Valentin Ciucă
Critic de artă

“Teodor Vișan este un spirit liber. Libertate ce răzbate în lucrările sale – poate că lumina culorilor din pictura sa este, de fapt, reflectarea libertății interioare. Are în depozit mii de lucrări, din diferite perioade de creație. Numărul personalelor deschise până acum este de 40. Crezul său este că arta trebuie să aibă “impact direct și adresabilitate mare. Sunt destui cei care promovează anti-arta, dar i-aș întreba: care e scopul lor? Lipsa de talent și impostura sunt la loc de frunte în momentul de față, nu numai în artă.”

Teodor Vișan este convins că succesul vine doar prin muncă: “Un artist adevărat trebuie să muncească, să aibă o activitate continuă și să se gândească: azi cum să fac să intru în compatibilitate cu publicul, să nu îl dezamăgesc?”

Angela Ribinciuc
Ziarist

“Remarcat de la începutul carierei sale artistice prin vocația pentru peisajul mediului citadin, Teodor Vișan nu s-a cantonat numai în acest gen al picturii, ci a cultivat în aceeași măsură și cu aceeași consecvență portretul, natura statică, nudul, compoziția, florile.

În peisagistică a surprins aspecte din satele din apropierea Galațiului, din Lunca Siretului, din Deltă și bălțile Dunării, din zonele colinare și montane, de la Marea Neagră, dar mai ales din orașul în care s-a născut, trăiește și creează. Pe unde și-a purtat pașii, natura i-a reținut atenția, sufletul său a vibrat în fața spectacolului firii, frumusețea priveliștilor contemplate a trecut în desenul formelor și armonia culorilor. Artistul nu caută pitorescul grandilocvent, care să epateze cu orice preț, ci poezia nobilă și tainică ce se ascunde în spatele unor fragmente de natură, de cele mai multe ori modeste la înfățișare, redarea aceluia geniu al locurilor, cu particularitățile și caracteristicile care să le individualizeze.”

Corneliu Stioca
Scriitor , publicist și critic de artă

Învățătorul Drăguș Aurel

Sărbătoarea sânzienelor

Țăran cu fața în soare

Maci pentru Elena

Margarete

Femeie cu copil, din Boholt

Cimitirul din Boholț

Fată în costum popular din Boholț

Gavril MOCENCO

- Născut la 5 aprilie 1945 în orașul Sulina, județul Tulcea. În 1973 a absolvit cursurile Facultății de desen a Institutului Pedagogic de Artă din Iași iar în 1983 cursurile Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București. A avut ca profesori nume sonore din arta românească ca: Dan Hatmanu, Adrian Podoleanu, Dimitrie Gavrilean.

- Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici, Filiala București.

- Are lucrări în colecțiile de stat ale muzeelor de artă din orașele Constanța, Chișinău și București, dar și în colecții particulare din țări ca România, Grecia, Germania, SUA, Columbia, Franța.

- A organizat expoziții personale și de grup în multe orașe din țară dar și în orașe ca Raciborz din Polonia precum și Helpt din Germania.

„Oricât s-ar strădui să picteze chipuri, Gavril Mocenco rămâne un portretist al sufletului. Minuțiozitatea lui în redarea unor trăiri sau drame, care a măcinat destinul personajului, este remarcabilă.

Nici un amănunt nu-i scapă, iar uneori adaugă de la sine o doză de tristețe, pentru că, oricum, subiectul din tablou are o severitate a expresiei tipică sfinților din pictura grecească. Se pare că pictorul de biserici Gavril Mocenco l-a „contaminat” pe mai puțin evlaviosul Gavril Mocenco - mireanul, după ce l-a surprins pe acesta din urmă plimbându-se printre nuduri cre și-au pierdut chipul dintr-o pudoare firească. Chiar și așa, cu îngrădiri care țin de morală, portretele lui Mocenco au „respirație” și „puls”, semne de viață.”

Ioan T. Lazăr
Scriitor și ziarist

„Fără îndoială un adept al programului pe termen lung, Gavril Mocenco se dovedește a fi unul din acei artiști capabili să descopere inepuizabile resurse expresive ale realității mărunte. Ridicate la treapta unui microcosmos semnificativ și esențial pentru relația om - natură, banale forme sau structuri perisabile devin simboluri, metafore și aluzii, într-o poetică dominată de lirism.

Treptat, extrase din anonimul lor, supuse analizei și apoi transferate în semnul pictural, realitățile încep să se abstractizeze, devin concepte și, într-un anumit fel, pierd sensul original...”

Virgil Mocanu
Critic de artă

„ Mulți dintre noi am aflat despre pictorul Gavril Mocenco ca despre un „profet al artei sale ... un artist plastic cu un statut bine conturat,, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, studentul lui Dan Hatmanu, Adrian Podoleanu și Dimitrie Gavrilean, cu un palmares bogat de expoziții în țară și străinătate, cu lucrări monumentale, în colecții private din lume. Fără îndoială, Gavril Mocenco, pictor talentat, dar de o modestie rar întâlnită, un pictor al detaliului dar și al întregului unic, se arată publicului cu descoperiri expresive ale unei realități, cu o viziune personală asupra simbolului in arta picturală, viziune dominată de metaforă, de lirism, cu o geneză pe care dorește să o alăture celei divine. El dovedește că are surse artistice bogate, că ne putem aștepta la surprize de sensibilitate lirică picturală în jocul imaginației sale, completat de cel al valorii, de cel al organizării măiestrite a contrastelor cromatice.”

Maria – Diana Popescu
Ziarist

Fată din Boholț

Femeie din Boholț

Învățătorul Drăguș Aurel

Raul POPA

- Născut la 28 iunie 1969, în Galați.
- Este absolvent al Facultății de Mecanică în anul 2004 și al Facultății de Arte, secția Pictură, clasa prof. Tudor Ioan, în anul 2011, ambele din cadrul Universității “Dunărea de Jos” din Galați.
- A participat la mai multe simpozioane, tabere de creație și expoziții naționale în mai multe orașe importante din țară, printre care la Târgoviște la bienala-concurs “Gheorghe Petrașcu” în 2010 și la Salonul de Artă Plastică “Atitudini contemporane” în 2011, la Rm. Vâlcea, Buzău, Iași, Brăila, Galați și altele.
- Expoziția personală “Chipul” organizată în anul 2011 la Muzeul de Artă Vizuală din Galați a marcat începutul dezvoltării plene a potențialului creator al artistului.

„Din punctul meu de vedere, el (Raul Popa) a terminat cu ingineria și a intrat cu adevărat în ritmul lucrului de atelier. Este un pasionat al figurativului, un tipicar, atent la detalii, se străduiește să facă totul bine. Iar ca om – este atât de bun încât poți să-l pui la rană”

Liviu-Adrian Sandu
Sculptor

“Într-un dialog purtat prin 1970 cu marea sculptoriță Milița Petrașcu, discipolă a lui Brâncuși, cunoscută pentru măiestria sa portretistică, aceasta îmi spunea că portretul trebuie să îndeplinească o singură condiție: să fie făcut cu pricepere. Artistul, menționa ea, trebuie să participe la lumea modelului, trebuie să-l înțeleagă și să-i dezvăluie nu numai trăsăturile fizice, ci și pe cele morale....

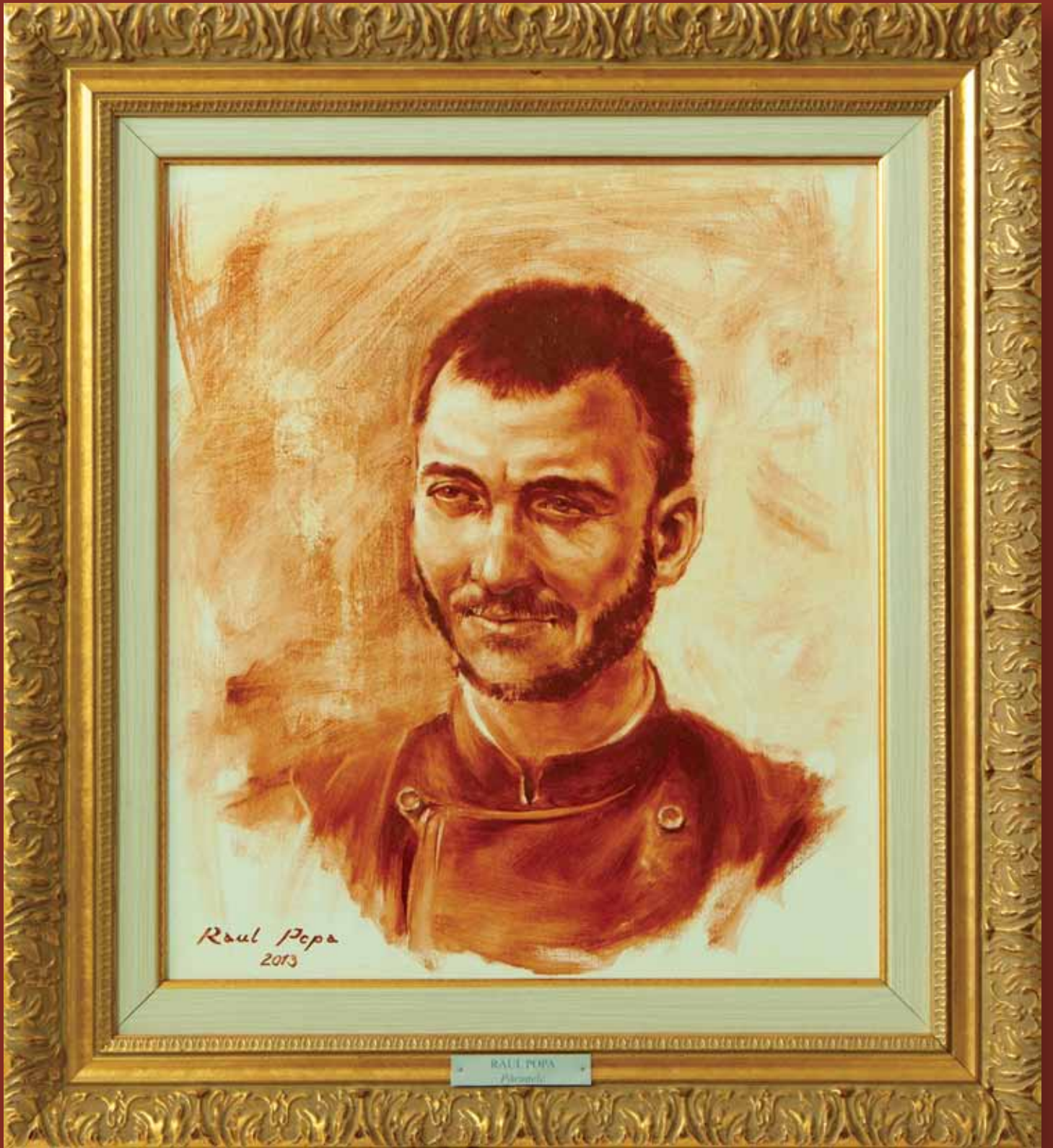
Un alt genial artist, Henri Matisse, spunea că a face portretul să semene cu modelul este un dar special, pe care nu-l au decât o mică parte dintre artiști.

Raul Popa are cu siguranță acest dar, este talentat, are o pasiune deosebită pentru figura umană.”

“Artistul studiază cu minuțiozitate modelele, este atent la detalii, la modul diferit de a construi fundalurile pe care sunt proiectate, la gesturi, la atitudini, la întregul lor comportament. Ele au individualitate, comunică stări și trăiri profunde, se emoționează, gândesc, simt lipsa comunicării și apăsarea durerii, se neliniștesc sau visează.”

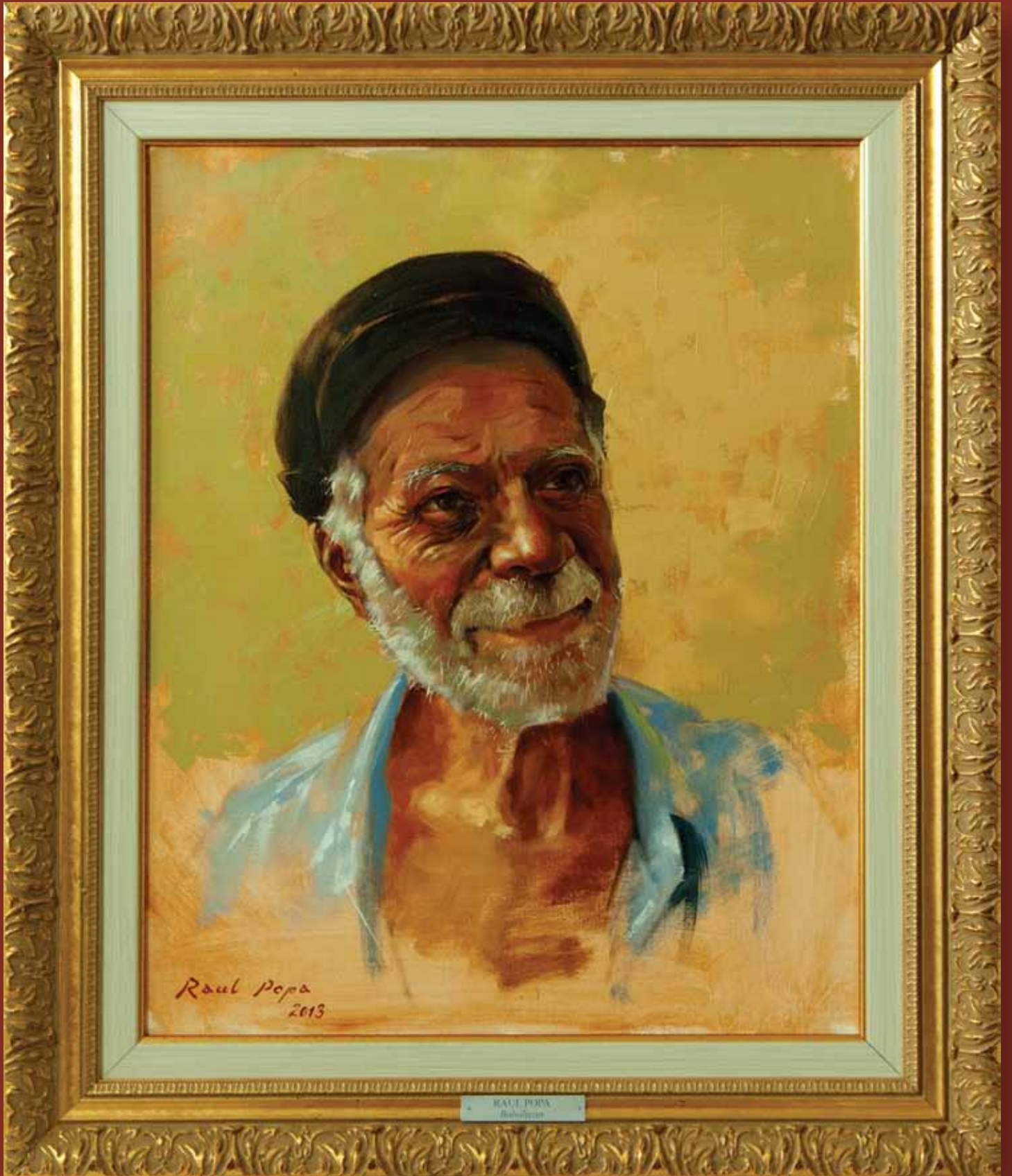
Corneliu Stioca
Scriitor, publicist și critic de artă

Părintele

Boholțean

Fată cu ulcior

Boholțeni la hramul bisericii din sat

Sânzienele la Boholț

Artiști invitați

Tudor MEILOIU

- Născut: 10 martie 1944, București.
- Studii: Absolvent al Academiei de Artă “Nicolae Grigorescu” din București, secția Pictură, promoția 1972 și al secției de Muzeologie, promoția 1982.
- Profesie și preocupări de specialitate: Profesor de Pictură și Educație Plastică în Slobozia și în București.
- Expoziții de grup: începând din 1971 și până în prezent, a adunat numeroase și însemnate participări la simpozioane, tabere de creație, expoziții naționale și internaționale, în mai multe orașe și localități importante din țară.

și localități importante din țară.

• Expoziții personale: Din 1970 și până în prezent, a organizat 15 expoziții personale în orașele: București, Craiova, Tulcea, Slobozia, Râmnicu Vâlcea și Târgoviște, precum și în orașe mari din alte țări precum: Aucland, Noua Zeelandă; Help Woldegk, Germania; Chișinău, Republica Moldova.

• Lucrări personale aflate în colecții particulare din: România, Franța, Germania, Italia, Noua Zeelandă, Ungaria și Cehia.

„Pictorul făurește pe suprafețele pictate o lume posibilă și atât de frumoasă, încât îi creează virtuți estetice, vecine cu metafizică”.

Liviu Tudor Samoilă
Jurnalist și scriitor

„Tudor Meiloiu este un artist cu o fantezie debordantă, creând o uluitoare lume vegetal-florală cu (uneori) ciudate elemente de faună acvatică, în compuneri puse și suprapuse într-un „firesc” venit de pe o altă planetă.”

Radu Cârneli
Poet, publicist și traducător

„Petalele florilor, plutind, venite dintr-o altă lume, mi-au deschis dintr-odată ochii spre o stare de bucurie și o speranță că în mintea noastră există stări și trăiri mai înalte decât obișnuința și rutina.”

Ilinca Nathanel

„Tudor Meiloiu e dotat cu harul transmiterii informației și emoției prin imagini. Autenticitatea stilisticii sale constă, în primul rând, în capacitatea de a uni sinteza plastică cu metafora, criteriu estetic care ține de temeiul unui serios crez artistic”.

Conf. Univ. Radu Adrian

„Desenul fin, grațios expresiv și cu mare putere de sugerare și arta compozițională în forme nemaivăzute, surprinzătoare și frapante prin unicitate, se împletesc atât de intim și inspirat, încât nu le simțim existența, deși le vedem și le admirăm rezultatele.”

Augustin Macarie
Scriitor

Mirele

Mireasa

Alexandra MEILOIU

- Născută la 18 ianuarie 1948 la Urluieni - Argeș
- Absolventă a Institutului de Artă Plastică “Nicolae Grigorescu” din București, clasa profesorilor Brăduț Covaliu, Marin Predescu și Rodica Lazăr.
- Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România.
- A participat la mai multe expoziții de grup în mai multe localități din țara precum Cluj, București, Pitești, Slobozia, Constanța, etc. adesea expoziții de grup “în familie” în care au expus două generații de pictori Meiloiu, Alexandra, Consuela și Tudor.

- Artista are lucrări în colecții private și publice din România, Germania, Italia, Ungaria, Franța.

“Pictorița Alexandra Meiloiu, de o interesantă stare interioară (într-un ton căutat mistic), trăiește o permanentă definire a sinelui artistic, fiind convinsă că “nimic nu se înfăptuiește în afara voinței divine”. Lucrările sale au ceva de tainică transparentă, în care se ivesc pe neașteptate puncte ale concretului poetic care dau actului creator un sprijin în realitatea lumii. O realitate îndelung cercetată, din care artista, cu spiritul-i selectiv, extrage esențe ce conferă emoție faptei sale artistice.

Căutările sale, împlinirile deja remarcabile demonstrează har și tenacitate și, mai ales, o credință exemplară în puterea frumosului.”

Radu Cârneli
Poet, publicist și traducător

“Alexandra Meiloiu este procupată de dualismul Bărbat-Femeie; mai exact, Masculin și Feminin, antagonice , dar de nedespărțit; mai mult , complementare. Cerul și pământul din “Îmbrățișare” (cu tot ce pulsează între ele: munte, mare, etc.) sugerează cele două vechi principii fundamentale chineze yin și yang; femininul/feminitatea (luna, pământul, frigul, pasivitatea, moartea) și adică masculin/masculinitatea (soarele, cerul, căldura, acțiunea, forța, creația). Această idee poate fi urmărită în multe din tablourile Alexandrei, indiferent de întruchiparea artistică sub care freamătă.”

Ioan Barbu

“Privită superficial, Sanda Meiloiu pare să abunde în abordări “facile”. Nu este de loc așa. Lucrările ei se vor “rumegate”, studiate cu atenție – fiindcă abordările savante sunt “codificate” în filozofia Extremului Orient, unde femeia, floarea și cerul constituie simboluri ale Vieții - au pretenții, trimiteri și aluzii, îndeamnă, incită și – de ce să nu o spunem – cer să fie respectate. Adică, nu mă pângăriți cu privirea! Aceste mesaje, trimise în valuri, denotă hotărârea artistului de a-și impune punctul de vedere, adevărat, cu blândețe, dar după cum se vede, ferm.

În principiu, pictorul își prezintă oferta, privitorul are dreptul să aleagă, ambii trebuie să fie mulțumiți. În cazul Sandei Meiloiu lucrurile stau puțin altfel. Oferta ei este excesiv de generoasă, începând cu linie, formă, culoare, mesaj, dar tu ești obligate să accepți, cum, cât, până unde și în ce ordine ți se dă. Acest gen de “pictură care impune” poate fi cuprins cu ușurință în “tirania frumosului”.

Ioan T. Lazăr
Prozator

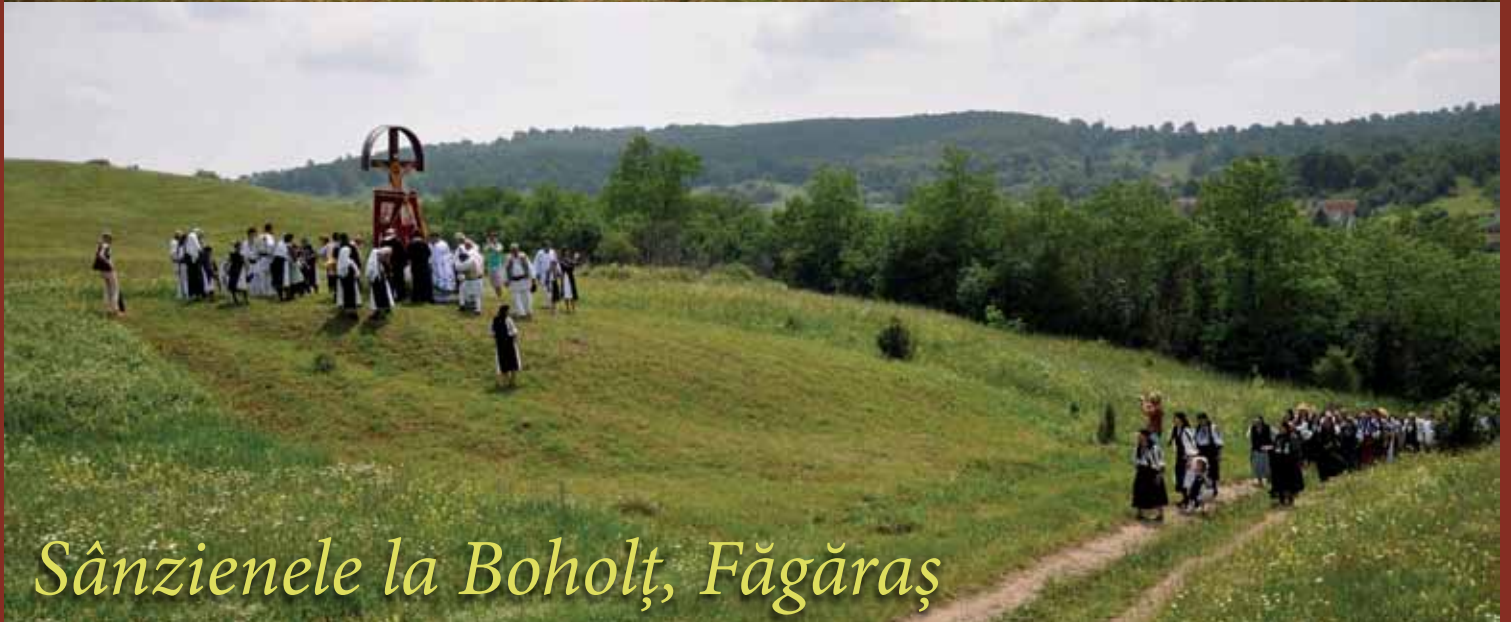

Învățăcelu'

Naiștii

Sânzienele la Boholt, Făgăraș

Tehnoredactarea textelor: Vasile Joanta
Fotografii ale lucrărilor de pictură: Valentin BALY, 0744 256 753
Prelucrarea imaginilor și realizarea grafică: Liviu-Adrian SANDU
www.liviuadriansandu.com, liviuadrian.sandu@gmail.com, Tel: 0744 222 148

